

idet den har bevilget Penge til „Jydsk Husmandsforening“ paa Finansloven. Det er ikke fuldt korrekt, idet det forholder sig saaledes, at der er under Kontoen Landvæsenets Fremme i Almindelighed bevilget først 500 Kr. og senere 1,000 Kr. til Husmandsforeningen, men Sagen har ikke foreligget Rigsdagen til Afgørelse. Hvor megen Sympati jeg end har for denne Forening, kan jeg ikke andet end finde visse Betæneligheder ved saaledes at optage den paa en fast Konto paa Finansloven, og det er det, der forlanges her. Det forlanges, at den skal optages paa § 19, og jeg vil tillade mig at indskyde den Bemærkning, at § 19 aldeles ikke sorterer under mig, men da den er henvist til mig, vil jeg kun i Almindelighed udtale min Betænelighed ved at optage den Slags private Foreninger paa en fast Konto paa Finansloven. Det er ikke af Mangel paa Sympati for Foreningen, men af Hensyn til Konsekvenserne. Jeg ser nemlig ikke, hvorledes man saa med Grund skal kunne afslaa Andragender fra en hvilken som helst filantropisk Forening i Landet om en fast Konto paa Finansloven, og det forekommer mig, at man her har stillet ret store Fordringer til Statskassen. Det ærede Medlem, som har indbragt Forslaget, omtalte Sagen ved Finanslovens første Behandling og udtalte da, at han troede, enhver vilde indrømme, at naar saadanne Personer havde samlet sig en slig Kapital osv., „kunde man fristes til at sige, at de havde Ret til at kræve Statshjælp“. Jeg ser ikke, hvorfor ikke alle andre Foreninger i Landet med samme Ret kunde kræve Statstilskud. Jeg skal derfor udtale min Sympati for Foreningen, idet jeg gerne under den det Bidrag, den hidtil har faaet og maaske noget mere, men jeg maa udtale mine Betæneligheder ved saaledes at føre denne Forening op paa en fast Konto paa Finansloven. — Med Hensyn til det tredje Andragende, det under Nr. 46, fra Bestyrelsen for Sønderskov—Tobølkanalen om en Forøgelse af det Laan, den i Fjor fik af Statskassen paa 50,000 Kr., med 20,000 Kr., skal jeg kun bemærke, at jeg har afsendt et Ændringsforslag til Finansudvalget om at opføre paa Tillægsbevillingsloven for i Aar et Beløb af 20,000 Kr. yderligere til Andragerne.

B. Nielsen: Først vil jeg saa varmt, jeg kan, takke den ærede Ordfører, den højtærede Minister og Finansudvalget i det hele for deres Stilling til det af mig indbragte Andragende om et forhøjet Bidrag

af Statskassen til Jydsk Husmandsforening. Jeg kan i et og alt slutte mig til den ærede Ordførers Udtalelser, hvad der ogsaa vil fremgaa af de Bemærkninger, jeg tidligere har haft Lejlighed til at gøre angaaende denne Forening. Naar den højtærede Landbrugsminister samtidig med, at han altsaa i al Almindelighed udtalte sin varme Tilslutning til at støtte denne Forening, udtalte en Del Betæneligheder, vil jeg gerne dertil sige et Par Ord. Der blev først nævnt dette, at den største Del af Summerne gik til Begravelseskassen. Det kan maaske ogsaa forstås saaledes, naar man læser Andragendet, men ved nøjere at læse det igennem, vil man se, at Begravelseskassen kun udvortes er knyttet til Husmandsforeningen, thi de Penge, der udgøre Begravelseskassens Midler og altsaa indsamles til denne, indsamles efter bestemte Regler og Love, der ikke vedrøre Husmandsforeningens faste Fond. Begravelseskassens Midler tages altsaa ikke af de Penge, der skulde være gaaede til Alderdomsforsørgelsen. Der er kun den Forbindelse til Stede, at alle Midlerne ere underlagte fælles Administration og Repræsentantskab. Det er nemlig vanskeligt for disse fattige Folk at yde ret meget for det betydelige Arbejde, her skal gøres, og derfor har man fundet sin Fordel ved at knytte disse Kasser sammen og lade dem have fælles Administration. Men Midlerne indflyde uafhængig af hverandre, og der føres særskilte Regnskaber. Det vil ogsaa i Fremtiden vise sig, at Bidragene til Alderdomshjælpen ville blive stigende. Sagen er nemlig den, hvad jeg ogsaa tidligere har berørt, at disse Husmænd have fra Begyndelsen været saa fornuftige at fastsætte, at der skulde gaa 10 Aar, inden de rørte deres Kapital, thi ellers vilde de ikke have naaet det, de have naaet. Følgen heraf er, at mange ere blevne meget gamle, inden de kunde faa Nytte af Tilskuddet, og at efterhaanden som Foreningen er bleven ældre, er der kommen flere og flere, som skulde have Understøttelse, og disse Understøttelser skulle ifølge Lovene, for saa vidt der er Midler dertil, være stigende efter visse Aars Forløb i samme Grad, som de paagældende selv have ydet Bidrag og blive ældre og mere affældige. Naar den højtærede Minister udtalte Betænelighed ved at indsætte den foreslaaede Bevilling under en fast Konto, skal jeg ikke dvæle videre derved, idet det jo kun er en Henstilling, der er gjort, og som jeg som Formand for Foreningen paa dennes Vegne har været nødt til at gøre paa Grund af de For-